

ODDMA (2) *sb m*

N sg oddma (2).

Sł stp, Cn brak, Linde XVI w. (jeden z niżej notowanych przykładów).

Człowiek o okrągłych, odętych policzkach; bucco, bucculentus Mącz (2) : Bucco, Oddmá/ który nądęte á wypukłę [!] policzki ma/ yáko trębáczce. Mącz 27c, 27c; [Volck Ooov].

Cf ODMIGĘBA

LWil